

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 446/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. H. a R. H., obaja bytom B., vedenú pod sp. zn. Rvp 11248/2012, sťažnosť K. K., B., a J. K., B., vedenú pod sp. zn. Rvp 11249/2012 a sťažnosť MUDr. F. J., B., vedenú pod sp. zn. Rvp 11250/2012, zastúpených advokátom Mgr. M. P., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava č. MAGS SNM 60053/11/177/Tk z 22. júna 2012, č. MAGS SNM 59214/11/153/Tk z 22. júna 2012 a č. MAGS SNM 60474/11/154/Tk z 22. júna 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti J. H., R. H., K. K., J. K. a MUDr. F. J. vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 11248/2012, sp. zn. Rvp 11249/2012 a sp. zn. Rvp 11250/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 11248/2012.
2. Sťažnosti J. H., R. H., K. K., J. K. a MUDr. F. J. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 3. septembra 2012 doručené sťažnosti J. H. a R. H., obidvaja bytom B., K. K., B., a J. K., B., a MUDr. F. J., B. (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutiami hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava (ďalej aj „hlavné mesto“) č. MAGS SNM 60053/11/177/Tk z 22. júna 2012, č. MAGS SNM 59214/11/153/Tk z 22. júna 2012 a č. MAGS SNM 60474/11/154/Tk z 22. júna 2012 (ďalej len „rozhodnutia“).

Sťažovatelia uviedli, že 15. septembra 2011 dostali výpoveď z nájmu nimi užívaného bytu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 260/2011 Z. z. o ukončení a spôsobe usporiadania niektorých vzťahov k bytom a o doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov.

Hlavné mesto Slovenskej republiky konanie vo veci poskytnutia bytovej náhrady uvedenými rozhodnutiami prerušilo s tým, že spoločnosť W., a. s., nadobudla vlastníctvo v podiele 68/128 od fyzických osôb, ktorým bol tento podiel vydaný ako oprávneným osobám podľa zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov, a zvyšný podiel 60/128 nadobudla spoločnosť kúpnu zmluvou v roku 2007 od obce. Preto bola obec toho názoru, že neboli splnené podmienky uvedené v § 2 ods. 1 písm. a) zákona o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov, keďže ku dňu účinnosti zákona nie je v spoluvlastníctve s oprávnenými osobami obec. V súlade s týmto názorom bolo rozhodnuté o nepriznaní nároku na bytovú náhradu niektorým žiadateľom, ktorí však uvedené rozhodnutie napadli na Krajskom súde v Bratislave, kde je konanie vedené pod sp. zn. 4 SP/4/2012. Rozhodnutie v tomto konaní považuje hlavné mesto za predbežnú otázku, preto prerušilo správne konanie podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní“), proti ktorému nie je

možné sa odvolať. Tento postup nie je správny, pretože správny orgán vykladá rôzne ustanovenie § 2 zákona o správnom konaní pri splnení podmienok u žiadateľov. Tento rozdielny výklad má na nich značný dopad, a to už aj rozhodnutím o prerušení konania, ako aj možným rozhodnutím krajského súdu o nepriznaní nároku na bytovú náhradu. Tým správny orgán porušil ich práva na právnu ochranu pred orgánmi verejnej správy. Sťažovatelia preto žiadajú, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na právnu ochranu pred orgánom verejnej správy podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. MAGS SNM 60053/11/177/Tk zo dňa 22.06.2012 porušené bolo.

2. J. H. a R. H. sa spoločne a nerozdielne priznáva finančné zadosťučinenie v sume 10.000 € (slovom desaťtisíc eur), ktoré je im Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava povinné vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Rozhodnutie Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. MAGS SNM 60053/11 /177/Tk zo dňa 22.06.2012 sa ruší a ukladá sa mu v konaní pokračovať.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 269,58 € k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. M. P. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

„1. Základné právo sťažovateľov na právnu ochranu pred orgánom verejnej správy podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. MAGS SNM 59214/ 11/ 153/Tk zo dňa 22.06.2012 porušené bolo.

2. K. K. a J. K. sa spoločne a nerozdielne priznáva finančné zadosťučinenie v sume 10.000 € (slovom desaťtisíc eur), ktoré je im Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava povinné vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Rozhodnutie Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. č. MAGS SNM 59214/11/153/Tk zo dňa 22.06.2012 sa ruší a ukladá sa mu v konaní pokračovať.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 269,58 € k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. M. P. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

„1. Základné právo sťažovateľa na právnu ochranu pred orgánom verejnej správy podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. MAGS SNM 60474/11/154/Tk zo dňa 22.06.2012 porušené bolo.

2. MUDr. F. J. sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000 € (slovom desaťtisíc eur), ktoré je mu Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava povinné vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Rozhodnutie Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. MAGS SNM 60474/11/154/Tk zo dňa 22.06.2012 sa ruší a ukladá sa mu v konaní pokračovať.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 269,58 € k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. M. P. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným môže ústavný súd odmietnuť na predbežnom prerokovaní uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke (§ 40) alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania (§ 19 ods. 3).

Sťažovatelia v sťažnostiach namietali, že postupom správneho orgánu bolo porušené ich základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pretože nebol dôvod na prerušenie konania.

Správny orgán vo svojom rozhodnutí o prerušení konania uviedol:

„K otázke právneho posúdenia splnenia podmienok podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona tak, ako je hore uvedené, bol daný podnet v rámci podania opravného prostriedku žiadateľmi Ing. G. a Mgr. T. D. voči vydaným rozhodnutiam hlavného mesta, v súčasnosti prebieha súdne odvolacie konanie.

Doriešenie tejto otázky v rámci odvolacieho konania považuje hlavné mesto za otázku, o ktorej rozhodne príslušný orgán – Krajský súd v Bratislave – pre účely správneho konania považuje túto otázku za predbežnú podľa § 40 ods. 1 zákona číslo 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, a preto v súlade s § 29 ods. 1 zákona číslo 71/1967 Zb. konanie prerušil.“

Ústavný súd k prerušeniu konania už vyslovil právny názor, že k porušeniu základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé rozhodnutie môže dôjsť len v prípade, ak všeobecným súdom zvolený procesný postup dosiahne takú intenzitu, ktorá ovplyvní rozhodnutie vo veci samej (I. ÚS 53/2010). Tento právny záver treba aplikovať aj na správne konanie, ako je v danom prípade.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že rozhodnutie správneho orgánu je procesného charakteru. Sťažovatelia preto budú môcť v ďalšom konaní uplatniť svoje práva a nároky vo vzťahu ku konečnému rozhodnutiu správneho orgánu, prípadne využiť aj zákonom dané opravné prostriedky a až následne sa budú môcť obrátiť aj na ústavný súd podaním sťažnosti podľa čl. 127 ústavy.

Samotné rozhodnutia správneho orgánu sú v súlade so zákonom, sú riadne odôvodnené, nie sú svojvoľné a arbitrárne. Skutočnosť, že sa sťažovatelia s nimi nestotožňujú, ešte neznamená, že nimi došlo k porušeniu ich základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je oprávnený posudzovať zákonnosť rozhodnutí, proti ktorým boli ústavné sťažnosti podané. Jeho úlohou je zistenie, či napadnutým rozhodnutím bolo porušené základné právo. Ústavný súd preto považoval za potrebné zaoberať sa nie zákonnou právnou argumentáciou, ktorou bola odôvodňovaná opodstatnenosť sťažností, ale iba jej ústavnoprávnymi aspektmi (I. ÚS 59/97). Z toho pohľadu dospel ústavný súd k záveru, že základné práva a slobody účastníkov konania v rozsahu, ako ich namietali, porušené neboli.

Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2012